

ogsaa faa et bestemt Overblik over, hvorledes de forskellige Kontorer respektive for Telegrafvæsenet og Postvæsenet kunde fordeles i de to Bygningskomplekser, og faa det gjort saa betids, at det kunde tages under Overvejelse og komme til Behandling samtidig med Hovedpostgaarden. Saa kunde det dog være, at man maaske vilde komme til en noget forandret Opfattelse af adskillige af de Forhold, der etableres ved det her foreslaaede.

Jeg skal tillade mig paa den Gruppes Vegne, jeg har den Ære at tilhøre i dette høje Ting, at udtale, at det ingenlunde er vor Mening at ville lægge denne Sag nogen som helst Hindring i Vejen, tværtimod, vi ere stemte for af al Evne at bidrage vort til at fremme den saa hurtig som muligt. Vi vilde imidlertid sætte Pris paa, om det var mulig, at bringe Sagen ind i den Gænge, at man kunde komme til at behandle de to Byggesager under eet, for derved at vinde Klarhed over denne for os og i det hele taget for Byen København saa overordentlig vigtige Sag. Jeg tør imidlertid forudsætte, at Sagen vil blive undergivet yderligere Behandling i et Udvalg, og der vil der jo da blive Lejlighed til at drøfte disse Forhold yderligere, eventuelt ved en Sammenkomst med det højtærede Minister.

Johansen: Vi have i foregaaende Samlinger beskæftiget os en Del med Spørgsmaalet om Opførelsen af en Telegrafbygning. Det staar i frisk Erindring, at vi hverken i sidste eller foregaaende Samling opnaaede at komme til Enighed om et Resultat. Der blev fra en Side i Salen anført, at det vilde være det rigtige at føre Postgaarden bort og om muligt lægge den ned ved selve Jernbanegaarden, for saa vidt der kunde skaffes Plads der. En Tid saa det ud til, at det ikke var muligt at tilvejebringe nogen Plads, men imidlertid er der dukket en Plads op, og Regeringen har da rettet sig efter de Ønsker, der fremkom under tidligere Behandlinger. At man er nødt til at gøre noget, ere vist alle enige om, som have set Lokaliteterne paa Købmagergade. Der er alt for meget baade Postvæsen og Telegrafvæsen bunket sammen paa saa ringe Plads, at det i Længden er uforsvarligt at lade Folk arbejde under saadanne Pladsforhold. Alt dette er jeg enig i, men naar jeg tidligere har gjort, hvad jeg kunde, for at Planen skulde realiseres paa en anden Maade, var det, fordi jeg mente, at man kunde gøre det billigere, end det kunde

lade sig gøre, naar man skulde bygge helt paa bar Bund. Det har da ogsaa vist sig, at man nu maa ofre ganske anderledes store Summer, end der da var Tale om. Man vil dertil sige, at man nu faar det i alle Maader mere praktisk og bedre, og det vil jeg indrømme; men jeg kan ikke nægte, at jeg ser med nogen Ængstelse paa Fremtiden, naar man lægger Mærke til, hvordan Pengene rulle ud af Statskassen. I sidste Samling vedtog vi en Række Lønningslove, og vi vide jo, at vi endnu ikke nær ere komne til Bunden. Det er store Summer, det drejer sig om Aar efter Aar. Vi vedtog endvidere en Række Jernbaneanlæg. Ogsaa de ville koste mange Penge, men paa dette Punkt haaber man dog at kunne trække i alt Fald nogen Rente tilbage af den Kapital, der bliver sat i dem, skønt vel ikke alle disse Anlæg ville kunne komme til at forrente sig. I Aar staa vi overfor en Bevilling af mange Millioner til Bygning af en Bro over Masedund, vi skulle af med mange Millioner til Esbjerg Havn, og vi vide jo, at der forestaar Krav om mange Millioner til Ordning af vort Forsvarsvæsen. Naar man samler alt dette, kommer Fremtiden i finansiell Henseende ikke til at se videre lys ud. Der er to Veje, ad hvilke man kan tilvejebringe disse Penge: Forøgelse af Skattebyrden og Laan, og man kan gaa begge Veje; men jeg forsikrer, at Vælgerne Landet over ogsaa med nogen Ængstelse se paa, hvordan det vil gaa med vore Finanser, naar man skal blive ved at lade Pengene rulle, saaledes som det er gjort, og som der er Udsigt til, thi Vælgerne have Forstaaelse af, at selv naar man gaar til Laan, skulle Pengene baade forrentes og tilbagebetales, og for saa vidt man vil lægge yderligere Skat paa Skatteyderne, føle de, at de allerfleste Lag i vort Samfund have tilstrækkeligt af Skatter at trækkes med.

Det er altsaa dette Hensyn, der gør mig noget betænkelig, men paa den anden Side ser jeg godt, at der ikke er andet at gøre, vi maa en Vej ud med Ordningen af Postforholdene og ogsaa af Telegrafforholdene her i København. Nu hørte vi af det ærede Medlem, der først talte, at han mente, at der ikke var arbejdet med nogen bestemt Plan for Øje. Jeg skal ikke gaa i Rette med det ærede Medlem i saa Henseende. Det har jo været de foregaaende Ministres Hensigt at se at faa gennemført en Ordning, der kunde være nogenlunde tilfredsstillende og samtidig blev den billigst mulige, og det synes jeg i og for sig